

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 11. septembra 2015. godine
Ref. br.: RK 842/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. K108/15

Podnosilac

Haki Hajdari

**Ocena ustavnosti presude Apelacionog suda Republike Kosovo,
PAKR 966/2012, od 11. septembra 2013. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija, i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Haki Hajdari (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), sa prebivalištem u Srbici.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava sledeće presude: presudu Vrhovnog suda, Pml. Kzz 1/2014, od 7. maja 2014. godine; presudu Apelacionog suda, PAKR 966/2012, od 11. septembra 2013. godine i presudu Okružnog suda u Mitrovici, P. br 45/2010, od 29. jula 2011. godine. Presuda Okružnog suda je uručena podnosiocu zahteva 30. januara 2012. godine, dok je datum uručenja drugih presuda nepoznat.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti tri navedene osporene presude koje su, prema podnosiocu zahteva, usvojene uz povredu člana 31. Ustava [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], člana 54. Ustava [Sudska Zaštita Prava] i člana 6 [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije za ljudska prava (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 26. januara 2015. godine, Ustavni sud Republike Kosovo je (u daljem tekstu: Sud) primio zahtev podnet od strane podnosioca. Izgleda da je podnosilac poslao svoj zahtev preko pošte u Srbici 5. avgusta 2014. godine.
6. Dana 9. februara 2015. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI08/15 imenovao sudiju Robert Carolan za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI08/15 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudije: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Kadri Kryeziu i Arta-Rama Hajrizi.
7. Dana 16. marta 2015. godine, podnosilac je obavešten o registraciji zahteva.
8. Mandat sudije Kadri Kryeziu je okončan 26. juna 2015. godine. Dana 1. jula 2015. godine, predsednica Suda je odlukom br. KSH. KI08/15 imenovala sudiju Ivan Čukalović za člana Veća za razmatranje umesto sudije Kadri Kryeziu.
9. Dana 6. jula 2015. godine, nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 29. jula 2011. godine, Okružni sud u Mitrovici je proglasio podnosioca zahteva krivim po jednoj tački ratnih zločina protiv civilnog stanovništva u skladu sa članovima 22 i 142. Krivičnog zakona SFRJ i u vezi sa zajedničkim članom 3 Ženevske konvencije i članovima 4 i 5 (1) Dopunskog protokola II

(tortura civilnih zatvorenika). On je osuđen na 6 godina zatvora. Pored toga, on je oslobođen po jednoj tački ratnih zločina protiv civilnog stanovništva. Pored njega, bilo je i drugih četiri saoptuženih koji su proglašeni krivim od strane istog suda po četiri tačke ratnih zločina protiv civilnog stanovništva.

11. Podnosilac zahteva je blagovremeno izjavio žalbu na presudu od 29. jula 2011. godine. On tvrdi da je Okružni sud, *inter alia*, povredio norme procesnog prava i pogrešno je i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Prema podnosiocu zahteva, Okružni sud nije pružio razloge o tome zašto je dao veći kredibilitet nekim dokazima nad kredibilitetom drugih dokaza, obzirom da se odnose na neke izjave svedoka.
12. Druga 4 saoptužena su takođe izjavili svoje žalbe na presudu od 29. jula 2011. godine.
13. Dana 11. septembra 2013. godine, Apelacioni sud je usvojio presudu PAKR 966/2012 i odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu.
14. Apelacioni sud se nije složio sa podnescima podnosioca zahteva, koji se odnose na navodne povrede procesnog prava, posebno u vezi sa izjavama svedoka i nedostatkom obrazloženja u presudi.
15. Apelacioni sud je rešavao i tvrdnju podnosioca zahteva (i drugih 4 saoptuženika) da je Okružni sud na nepotpun i pogrešan način utvrdio činjenično stanje i naglasio je sledeće: "*Apelacioni sud se ne slaže sa takvim kritikama i pronalazi da su žalioци uzeli kao metu presudu za ocenu dokaza, a da pritom nisu imali neki obrazloživ argument. Privilegija je sudskih veća da ocene dokaze dobijene iz prve ruke tokom sudskog pretresa...*".
16. Dok su saoptuženi podneli zahteve za zaštitu zakonitosti u januaru 2014. godine, podnosilac zahteva nije to uradio.
17. Dana 7. maja 2014. godine, Vrhovni sud je usvojio presudu (Pml. Kzz 1/2014), odbio zahteve za zaštitu zakonitosti podnete od strane dvoje saoptuženih i delimično usvojio zahtev jednog saoptuženog.

Navodi podnosioca

18. Podnosilac zahteva tvrdi: "*U svim fazama postupka je osporena nadležnost ili teritorijalna nadležnost – primenjivost krivičnog zakona SFRJ van teritorije – državnih granica bivše SFRJ i građana bivše SFRJ za navodna krivična dela na teritoriji druge države (u Albaniji)...i da li ima pravne osnove primena međunarodnih zakona – Ženevske Konvencije u državi koja nije uključena u ratu ili oružanom sukobu...*"
19. Podnosilac zahteva, u nastavku, tvrdi da je prvostepena presuda usvojena uz povredu prava na pravično suđenje, jer je njegov dokaz odbrane stalno zanemaren.

20. On takođe tvrdi “*Prvostepena presuda i presuda Apelacionog suda... delovale su u suprotnosti sa članom 31. Ustava... [obzirom] da su se zasnovale na samo jednoj izjavi koju je dao svedok N, koja je bila u suprotnosti sa dokazima – izjavama drugih svedoka...*”.
21. Podnosilac zahteva, takođe tvrdi sledeće: “*Zasnivajući se na presudi drugostepenog i Vrhovnog suda smatramo da postoji značajna sumnja u vezi sa tačnošću odlučujućih činjenica utvrđenih u odlukama protiv kojih podnosimo zahtev o povredi Ustava...*”
22. Konačno, podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni sud pogrešio “*u oceni zaključaka...Istovremeno nije ocenio uopšte nadležnost kosovskih sudova...*”

Prihvatljivost zahteva

23. Podnosilac zahteva se žali da su osporene odluke usvojene uz povredu člana 31 Ustava i člana 6 EKLJP.
24. Član 31 Ustava, u meri u kojoj je relevantno, glasi:
- „1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
4. Svako ko je optužen za krivično delo ima pravo da ispituje prisutne svedoke i da zahteva obavezno pojavljivanje svedoka, veštaka i ostalih lica, koja mogu razjasniti činjenice.“
25. Član 6 EKLJP, u meri u kojoj je relevantno, glasi:
- “1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu...
3. Svako ko je optužen za krivično delo ima sledeća minimalna prava:
(d) da ispituje svedoke protiv sebe ili da postigne da se oni ispituju i da se obezbedi prisustvo i saslušanje svedoka u njegovu korist pod istim uslovima koji važe za one koji svedoče protiv njega;”*
26. Sud primećuje da kako bi rešio žalbu podnosioca zahteva, prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
27. U tom smislu, Sud se poziva na član 113, stav 7 Ustava, koji propisuje:
- “Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”*
28. Sud podseća da podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda od 7. maja 2014. godine (Pml. Kzz 1/2014).

29. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije iskoristio priliku predviđenu članom 418. Zakona o krivičnom postupku da podnese zahtev Vrhovnom sudu za zaštitu zakonitosti.
30. Dakle, presuda Vrhovnog suda je usvojena na osnovu zahteva za zaštitu zakonitosti tri druga saoptužena lica, koja su iskoristila svoje zakonsko pravo da podnesu zahtev za zaštitu zakonitosti.
31. Dakle, Sud nalazi da podnosilac zahteva ne može da tvrdi da su njegova prava na pravično suđenje bila povređena navedenom presudom Vrhovnog suda, kada on nije bio stranka u navedenom postupku pred Vrhovnim sudom.
32. Što se tiče žalbi podnosioca zahteva u vezi sa presudama Apelacionog suda i Okružnog suda u Mitrovici, poslednja presuda koja je usvojena u slučaju podnosioca zahteva je bila presuda Apelacionog suda od 11. septembra 2013. godine (PAKR 966/2012).
33. Sud dalje primećuje da se većina žalbi podnosioca zahteva odnose na Apelacioni sud i prvostepenu presudu, posebno na pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje u tom pogledu.
34. U tom smislu, Sud podseća na član 49. Zakona, koji propisuje:
- “Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku (...).”*
35. Sud uzima u obzir i pravilo 36 (1) c) Poslovnika, koje propisuje:
- “(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:*
- ...
(c) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva...”*
36. Na osnovu spisa predmeta, Sud nalazi da je podnosilac podneo svoj zahtev 5. avgusta 2014. godine, dok je poslednja odluka, PAKR 966/2012, Apelacionog suda usvojena 11. septembra 2013. godine. Nije poznato kada je ova presuda uručena podnosiocu zahteva, ali bez obzira na to, ovaj nepoznat datum je svakako pre januara 2014. godine, kada je troje drugih saoptuženih podnelo svoje zahteve za zaštitu zakonitosti.
37. Shodno tome, jasno je da je podnosilac podneo svoj zahtev ovom Sudu nakon što je istekao rok propisan članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika.
38. Sud podseća da je cilj roka od četiri meseca propisanog u članu 49. Zakona i pravilu 36 (1) c) Poslovnika da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji se bave pitanjima Ustava reše u razumnom roku i da prethodne odluke nisu stalno otvorene za osporavanje (Vidi slučaj: *O’ LOUGHLIN i drugi*

protiv Ujedinjenog Kraljevstva br. 23274/04, ESLJP, odluka od 25. avgusta 2005. godine)”.
39. Dakle, Sud zaključuje da je zahtev podnet van roka.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 49. Zakona i pravilima 36 (1) c) Poslovnika, 6. jula 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi